

1. Várj, em-ber szí-ve, ké-szen! Mert jő a hős, az Úr,
 Ki üd-vös-sé-ged lé-szen, Szent, győztes harco - sul;

Fényt, él - tet hozva jő, Meg - tört az ő - si á - tok: Kit

vá-gya-koz-va vár - tok, Be - tér hoz-zá - tok ő. Gy.B.

2. Jól készítsétek útát, / A vendég már közel! / Mi néki gyű-
 lölt, utált, / Azt mind vessétek el! / A völgyből domb legyen, / Hegy-
 csúcs a mélybe szálljon, / Hogy útja készen álljon, / Ha Krisztus
 megjelen!

3. Ha őeléje tárod / A szív alázatát, / Őt nem hiába várod: /
 Betér hozzád, megáld. / A testi gőg: halál! / De bűnödöt ha bá-
 nod, / Szentleke bőven árad, / S a szív üdvöt talál.

4. Ó! Jézusom, szegényed / Kér, vár, epedve hív; / Te készítsd
 el, tenéked / Lesz otthonod e szív! / Jer hű szívembe hát! / Bár sze-
 gény ez a szállás, / De mindörökre hálás, / Úgy áldja Krisztusát.

Thilo Valentin, 1642. (1607—1662.)